

[Justitsministeren.]

stemmelse med praksis. Jeg er klar over, at de nye regler vil skabe visse overgangsproblemer, som nærmere må overvejes.

Jeg skal endelig nævne det både ud fra principielle og praktiske synspunkter vigtige spørgsmål om behandlingen af straffesager om overtrædelse af færdselsloven. Efter forslaget skal alle sager, herunder frakendelsessager, behandles som politisager, dvs. uden medvirken af domsmænd. Dette svarer til, hvad der blev foreslået i det forslag til ændring af retsplejeloven og færdselsloven, som min forgænger fremsatte den 24. oktober 1974. Jeg er fuldstændig klar over, at forslaget mødte stærk kritik under 1. behandlingen i efteråret, en kritik, som jo også kom til udtryk under 1. behandlingen i torsdags af retsplejelovsforslaget om forhøjelse af underretsgrænsen. Når jeg alligevel har valgt at fastholde forslaget, skyldes det først og fremmest, at det efter min opfattelse vil være naturligt, at spørgsmålet om behandlingen af disse sager overvejes endnu en gang i lyset af de foreslåede nye regler om frakendelse af førerretten i sager om groft uforsvarlig kørsel. Hertil kommer, at det vel ikke på forhånd er givet, at spørgsmålet om domsmænds medvirken behøver at løses ens for de 2 grupper af frakendelsessager, spiritussagerne og sagerne om groft uforsvarlig kørsel.

Lad mig slutte gennemgangen af lovforslaget med at nævne vigtigheden af, at der, inden de nye regler træder i kraft, gennemføres en omfattende propaganda gennem Rådet for større Færdselssikkerhed. Et skridt i denne retning er gjort ved udformningen af lovbestemmelserne, idet man bl.a. har tilstræbt en modernisering af sprogbrogsen.

Jeg er klar over, at fremsættelsen af lovforslaget på et så relativt sent tidspunkt i folketingssamlingen måske betyder, at det ikke vil være muligt i denne samling at færdigbehandle forslaget i dets helhed. I så fald er det min opfattelse, at man bør udskille de af forslagets bestemmelser, som i særlig grad må antages at fremme færdselssikkerheden, til selvstændig vedtagelse. Jeg vil i denne forbindelse pege på de foreslåede bestemmelser i kapitel 12 om obligatorisk anvendelse af sikkerhedsudstyr, dvs. sikkerheds-

sele og styrthjelm, samt bestemmelserne om særligt kørekort til knallerter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender*.

Lovforslaget rummer en række ændringsforslag, der er nødvendiggjort af vedtagelsen af den sociale bistandslov, og som allerede blev bebudet i forbindelse med behandlingen af bistandslovforslaget. Dernæst stilles forslag om en række ændringer, der ikke umiddelbart har tilknytning til bistandsloven, men som det under planlægningsarbejdet af socialreformens sidste etape er fundet hensigtsmæssigt at tage med. Det drejer sig blandt andet om en ændring af reglerne for udbygningsplanerne, således at disse bringes i overensstemmelse med tilsvarende regler i styrelsesloven.

Som konsekvens af, at børne- og ungdomsværnets opgaver efter bistandsloven overføres til det sociale udvalg, foreslås børne- og ungdomsværnet nedlagt. Som følge af den decentralisering af ansvaret for oprettelse og drift af sociale institutioner, der sker i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden, foreslås kommunernes og amtskommunernes beføjelser i styrelsesloven ændret i overensstemmelse hermed. Samtidig foreslås visse ændringer i bestemmelsen om amtskommunens tilsyn, således at amtsrådets tilsyn med institutionerne under kommunerne ophæves og erstattes af et tilbud om at yde vejledning. Jeg har derimod ikke ment helt at kunne ophæve bestemmelsen om amtsrådets tilsynspligt med kommunernes øvrige virksomhed på det sociale område.

Der stilles dernæst forslag om oprettelse af amtsankenævn, om deres sammensætning og funktion. Placeringen af anken på det regionale niveau blev drøftet af socialreformkommissionen, der i sin 1. betænkning stillede forslag om dels et centralt ankeorgan, der nu er gennemført ved loven om den sociale ankestyrelse, dels en fælles ankeinstans på regionalt plan, amtsankenævnet. Kommissionen pegede ikke på en